

søge Vand, dels for at skaffe Afløb for Spildevand. Hele den Maade at fremdrage Vandet af Grunden paa er jo for saa vidt ny. Den er vel hidtil bleven benyttet navnlig til Vandværker, til Anlæg af større Fabrikker og paa lignende Maade, men der er ingen Tvivl om, at vi staa over for en Udvikling i den Retning, at man mere og mere vil skaffe Vand til Beje ved Brøndboringer, og navnlig saaledes, at Boringerne gaa dybt ned. Hvorledes dette Forhold vil udvikle sig, og navnlig hvilke Følger det kan drage efter sig, naar det saaledes staar enhver Ejer frit for at bore efter Vand saa dybt, han vil, skal jeg ikke komme ind paa, men det er klart, at vi en Gang maa komme til en Vandvæsenlovgivning, der ikke blot som den nuværende gælder Vandledninger i Overfladen af Jorden, men ogsaa gælder Vandledninger under Jordens øverste Lag. Men for det foreliggende Lovforslags Vedkommende tror jeg det er tilstrækkeligt at henviser til, at naar man har frygtet for, at en Grundejer skulde, for at skaffe Afløb for sit Spildevand, bore i Jorden og lede Vandet under Jorden hen til en Vandledning, er det en ugrundet Frygt, idet Loven af 1857 indeholder Bestemmelser, der ville være til Hinder derfor, forudt at vedkommende Grundejer enten forsætlig leder Vandet paa en saadan Maade, at det maa berøre Vandledninger, eller i alt Fald gør det saaledes, at han tilsidestætter skyldig Uagtsomhed. Det hedder nemlig for det første i Lov af 30te November 1857 § 1, at „den, som paa nogen som helst Maade forsætlig bestadiger de Brønde eller artefiske Kilder, aabne eller lukkede Vandledninger“ osv., som Rjøbenhavns Vandvæsen enten alt har anlagt eller i Fremtiden maatte anlægge, straffes med den i Paragraffen forestrevede Straf. Alere deri vil der være nogen Hjemmel til at straffe den Mand, som forsætlig bestadiger Vandledninger paa den Maade, jeg anførte. Men en endnu klarere Bestemmelse i saa Henseende har man i § 2, hvor der staa: „Det skal uden Hensyn til Afstanden være forbudt at danne Afløb for urent Vand til Vandvæsenets Beholdere og Ledninger“. Det er altsaa forbudt at bore saaledes, at man leder urent Vand ned i Jorden, naar man ved, at man derved skaffer Afløb for urent Vand til Vandvæsenets Beholdere eller Ledninger. Det kan godt forhindres ved disse Bestemmelser. Men noget andet er det, at man naturligvis ikke kan forhindre, at den, der bor langt borte, og navnlig saa langt borte, at han ikke med Føje kan tænke sig det muligt, at urent Vand fra hans Jord kan komme til Vandværkets Ledninger, bort-

leder Vandet paa den nævnte Maade, og at Resultatet saa dog bliver, at det finder Vej til en Vandledning. Jeg tror ikke, at det er muligt at skrive nogen Lov, som kan forhindre det. Saaledes som vi nu staa med Hensyn til Brøndboringer, tror jeg, at det foreliggende Lovforslag, som det er ændret i Landstinget, maa siges at være fuldstændig tilfredsstillende, og jeg skal derfor anbefale Tinget at vedtage det i denne Form.

Harald Jensen: Det var jo ikke noget lysteligt, hvad den højtærede Minister udtalte som Svar paa mine Bemærkninger. Det forekommer mig dog, at der maa gøres noget i Retning af at beskytte en By som Aarhus. Det er selvfølgelig ikke min Mening, at man indtil det yderste skal kunne gøre det, men jeg mener, at man skal kunne forhindre, at Vandet forurennes i en vis Nærhed af Byen derved, at Folk drukne Katte og Hunde i Aaen eller anlægge Møddinger klos op ad den. Man kan sige, at vi skulle sie det onde fra, og kunne vi ikke saa det alt sammen fra, kunne vi skylle Munden hagester. Men det er dog lidt vel haardt, at der ikke skulde kunne sættes en Grænse for den Slags Forurening. Det forekommer mig, at der godt fra Lovgivningsmagtens Side maatte kunne gøres noget under saadanne Forhold som ved Aarhus, hvor man, som nævnt, ikke kan finde tilstrækkeligt Vand ad anden Vej og altsaa er nødt til at blive ved Aavandet som det, der skal være Aarhus By's Drikkevand. Det forekommer mig, at der nok maa kunne gøres noget ad Lovgivningens Vej for at beskytte Aaløbet indtil en vis Afstand fra Byen mod at blive forurennet paa en saadan Maade, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Veth-Gspensen) saa levende skildrede. Inden for Byens egen Sundhedsgrænse kunne vi selvfølgelig nok ordne disse Forhold, men uden for denne ere vi fuldstændig voldgivne. Jeg vil derfor tillade mig endnu engang at henstille til den ærede Ministers Overvejelse, om der ikke kan gøres noget i denne Retning, og tillige henstille til det Udvalg, som vil saa med Sagen at gøre, om det ikke vil tænke lidt over den uheldige Stilling, hvori de befinde sig, der ere nødt til at tage deres Vand fra Aaløb og lignende offentlige Vandløb.

Veth-Gspensen: Jeg kan godt slutte mig til det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (H. Jensen), naar han ønskede, at der skulde optages en Bestemmelse i Loven, der kunde sikre Aarhus mod det uheldige og ubehagelige Forhold, som de